

**Архиепископ Аверкије Цорданвилски**  
**ПАЗИТЕ КАКО ЖИВИТЕ (1)**

**Н**а руски језик ове апостоле-ве речи преведене су овако: „Пазите, поступајте опрезно“... Ово не звучи тако јако и изражајно, али за неке је можда јасније. Тако је још у првом веку наше ере писао Свети апостол Павле житељима древног малоазијског града метрополе Ефеса, обраћеним вери у Христа, али ово веома важно упозорење великог „апостола незнабожаца“ односи се и на хришћане свих времена и свих народа, па свакако и на нас, као, уосталом, и све апостолске посланице уопште. Особито је важно да ово упозорење памтимо управо ми, „последњи хришћани“, који живимо по свему свету у садашњем, ХХ веку, када сваког ко жели да сачува верност Христу Спаситељу и да буде истински хришћанин окружије са свих страна безбројно мноштво свих могућих саблазни и искушења, почев од најгрубљих, јасно видљивих, па све до крајње истанчаних, које се тешко распознају, али су нарочито опасне и погубне. За последњих двадесет векова, од дана појављивања у свету његовог Спаситеља Господа нашег Исуса Христа, сва историја човечанства није ништа друго до напрегнута борба ђавола, преко људи који су му се вољно или невољно предали, са истинитом вером Христовом и спасоносним плодовима Његове искупитељне жртве, коју је принео за нас на голготском крсту, борба за што скорије зацарење у свету Христовог непријатеља — Антихриста.

Са ове тачке гледишта, сва збивања светске историје човечанства и све нијансе такозване „политике“ постају далеко јасније и разумљи-

вије. Додуше, много тога у њој је вешто замагљено, „црно“ се издаје за „бело“, а „бело“ за црно али и на ово нас је упозоравао апостол када је писао да се сам сатана претвара у анђела светлости. Није, дакле, ништа велико ако се и слуге његове претварају да су слуге праведности (2Кор 11, 14–15). То смо непрестано гледали у свој прошлој историји човечанства, а изузетно често и живо запажамо сада. Ипак, ако нас овим „слуге сатанине“ нису духовно ослепеле и ако сами не служимо сатани свесно или несвесно, онда, знајући ову суштину светске историје, можемо релативно лако да се снађемо у овоме што се сада догађа и да не будемо... увучени у ту страшну борбу „на живот и смрт“ која се у наше дане веома жестоко и интензивно води против нашег Господа Спаситеља и свих Његових верних слугу и искрених следбеника. Али тешко онима који остају слепи и ништа не виде, или су, ослепљени служењем својим греховним страстима, тако заведени њима, да просто не желе ништа да виде. А „слуге сатанине“, или, што је исто, слуге Антихриста који ће доћи, користећи ову духовну слепоћу већине савремених људи, са правом сатанском енергијом, упорно и истрајно раде свој посао. Изузето марљиво и на све начине, уз помоћ средстава која су им на располагању, они усиљено придобијају за себе присталице, које им, свесно или несвесно, вољно или невољно, помажу да у свету створе услове и прилике које погодују најскоријем јављању Антихриста, као светског владара и господара свега човечанства.

манастир Подмаине - храм Успења Пресвете Богородице  
са благословом игумана јеромонаха Рафаила

# ВАСКРСЕЊЕ

## ШЕСНАЕСТА НЕДЕЉА ПО ДУХОВИМА

свети апостол и еванђелист Јован Богослов

преподобни Нил Калабријски, прав. Гедеон, св. Тихон Московски

*Мш. 25, 14 - 30, зч. 105; Јн. 19, 25 - 27, 21, 24 - 25, зач. 61.*

*2Кор. 6, 1 - 10, зач. 181; 1Јн. 4, 12 - 19, зач. 73.*

*блаженопочивши њајријарх Павле*

### ПРИЧА О ТАЛАНТИМА

**У** име Оца и Сина и Светога Духа. Помолисмо се Богу једноме у Светој Тројици, браћо и сестре, на овој светој Литургији и у овом светом храму где су се пре нас молили наши благочестиви и побожни преци и одслужисмо свету Литургију Тела и Крви Господа Исуса, Свету Тајну, највећу, наше вере. Јер у свакој Светој Тајни и молитвословљу примамо појединачну благодат Божију, Његову помоћ за узрастање у свему што је добро, а у Светој Тајни Причешћа примамо Њега Сина Божијег, Господа нашег Исуса Христа у облику хлеба и вина. Јер је Он рекао: „Ако једете тела Сина Човечијег и пијете крви Његове, ја ћу у вама пребивати и ви ћете са мном пребивати, Ко не једе моје тело и не пије моју крв у мени не пребива“ (Јн. 6, 56). И још и ово, даје дакле, Света Тајна причешћа она Света Тајна која нас доводи у најкраснију везу и јединство са Сином Божијим и са свима

православнима у свету. Са друге стране опомиње нас Свети апостол Павле да пазимо како прилазимо Светој Тајни Причешћа: „Ко, вели само једе и пије (као обичну храну), суд себи једе и пије“. Па каже: „Да смо обраћали пажњу не би нам се судило, овако, вели, има доста који су болесни, а доста, их је и умрло“ (1. Кор. 11, 29, 30, 31). Кад би испитивали себе онда би били достојни Светог Причешћа. Дакле, ми смо између двеју неминовности: не причешћујемо ли се Светим Причешћем, не можемо имати живота у себи: причешћујемо ли се недостојно, исто тако. Нико од нас није достојан, те највеће тајне. И свети себе нису сматрали достојним, али трудити се да то будемо борбом са грехом, са злом у себи. То је оно што је најважније.

Данас ево добили смо и новог сабрата, новог ђакона у служби Богу, Светој Цркви и народу православном. Име ђакон, на грчком значи то, служитељ. А

email: [kontakt@manastirpodmaine.org](mailto:kontakt@manastirpodmaine.org)

интернет презентација: [manastirpodmaine.org](http://manastirpodmaine.org)

Господ Исус Христос каже: „Ко хоће га буде првемеђу вама нека буде последњи и свима слуга јер ни Син Човечји“, тј. Он, „није дошао да Њему служи, него Он да служи и даде живот своју откуп за многе“ (Мат. 20, 27,28).

У данашњем Светом Јеванђељу чусте причу Христову о талантима, како је Бог једноме дао пет таланта, другоме два, а трећем један. Свакоме према његовој снази, с тим да они тим новцем раде и да га умноже, а кад Он дође да му дају одговор и вишак. И ви знате, чусте, како су ова прва двојица учинила:

мишљу: знам да је господар мој тежак човек: купи где није про-суо а жање где није сејао. И кад дође господар и од њега потражи рачун он тада рече: „Знам. Господару да си ти тежак човек: жањеш где ниси сејао и скупљаш где ниси вејао, па се бојаш и сакрих сребро твоје у земљу и ево ти твоје“. Чусте речи господара: „Зли и лепи слуго, зашто ниси дао макар моје сребро, мој новац, мењачима у банку, па бих ја добио са вишком. Ни толико се дакле, ниси потрудио“. И онда рече: „Узмите талант и подајте ономе што има десет, а неверног слугу

**Н**аше историјско искуство учи нас, да држава никад не може заменити Цркву и бити народу место Цркве; међутим, народна црква је у временима пропасти самосталне државе била поробљеном народу и црква и држава. Замењивала је државу у смислу државне целине и унутарње дисциплине, будући чуварица традиције о бившој народној држави и пророчица нове и слободне народне државе. У време слободе и силе државне, црква чува народ од кварења, од богозаборава, од охолости, материјализма, заваде и поцепаности, а у време робовања под туђином чува га од очајања и од изневерења своје вере и свога имена.

*свешти Николај Велимировић*

онај што је добио пет таланта трудио се и зарадио других пет, онај што је примио два, зарадио два. И обојица су чули од господара оне речи најважније: „Добро, слуго добри и верни, у малом си био веран, над многим ћу те поставити, Уђи у радост господара свога“. Иако је онај први зарадио пет, а овај свега два, али према својој снази и колико му је даровано, и један и други су умножили дупло. А онај трећи што је добио један, он је закопао новац господара са

расеците на пола“.

Реч је браћо и сестре, о свима нама. Бог нам је даровао дарове, једноме више, другоме мање. Али свако може својим трудом да задобије исту награду, исте речи да чује од Господара, ако се потруди. Труд је дакле, у погледу добра оно што нас узвишава пред Богом. То, дакле, и мене и ове свештенике и ђаконе, поготово што њихов назив и значи служитељ, да опомиње на ту реч Господњу. Служењем ближњима задобићемо од Њега

награду и признање да смо вредни и мудри управитељи Његови. То дакле, брате Владимире (новорукоположени ђакон), да буде стална реч пред очима твојим духовним и да служењем својим као ђакон, а и ако се удостојиш вишег чина, служењем својим да стичеш пред Богом величину, и ја и ти и сваки православни хришћанин. То је оно што је најважније.

И још, да смо сви ми сарадници Божији. Што можемо ми да чинимо да и учинимо, јер нас је Бог обдарио тим талантима зато да би их увећали и били корисни ближњима. Оно пак што наше време износи пред нас

свештенике и пастире, да Бог од нас очекује више него што можемо, а Он нам је дао снагу и зна колика је и Он пред нас износи задатке нашег времена, Он зна колики су они и да ли превазилазе, превршавају нашу снагу. Ако су они већи од наше снаге, Он ће по овим речима, додати од Себе оно што нам недостаје. То је за нас утеха, стабилност, да се не пружамо, што каже Свети Василије Велики, ономе што је изнад снаге, а да се не задовољавамо и не изговарамо оним што је испод снаге. Учинити што можемо, ни више ни мање. Више од тога, ако је потребно, учиниће Свесилни

**С**ећај се две помисли и бој их се. Једна ти говори: „Ти си свет човек“, а друга: „Нећеш се спасти“. И једна и друга долазе од ђавола и нису истините. Ти мисли овако: „Ја сам велики грешник, али је Господ милостив и воли људе и Он ће ми опростити грехе“.

Веруј тако и Господ ће ти опростити. Немој се надати на своје подвиге, чак и ако се много подвизаваш. Један подвижник ми је говорио: „Сигурно ћу се спасти пошто сваког дана вршим толико метанија“. Међутим, када је дошла смрт, растргао је кошуљу коју је имао на себи.

Према томе, Бог нас не милује због наших подвига, већ једино по Својој благодати. Господ хоће да је душа смирена, незлобива и да свима са љубављу опрашта. Тада ће и Господ опростити са радошћу. Господ све воли и ми треба да Га подражавамо, и да све волимо. Ако смо немоћни, молимо се Господу и Он нас неће одбити, него ће нам помоћи Својом благодаћу.

*прејодобни Силуан Ашонски*

а превазилази наше снаге, то је по речи Господњој коју данас прочитамо на томе рукоположењу и свагда на рукоположењу сваког свештеног чина, да Божанска благодат увек оно што је немоћно лечи и недовољно допуњује. То је утеха и за нас

Бог, као што је чинио и прецима нашим.

Нека Господ помогне и нама који да нас представљамо српски народ и веру православну, да будемо достојни имена, православног имена Срба православних.